

Dora Dukte

A, palikit! Atsiemiau arklį ir viskas... Laimingai pasiekia Alekso-ta, pardave savo tavora gana gerai, ukinkininkai linksni su-gryžo tuszcziais vežimais namon.

gryžo namon. Nors labai nerimavo bet niekam nieko nesakant ne niekam nežinant nujojo jis kaip sake in Aleksota su reikalui bet tik-ribeji nujojo tiesiog in girria kur ateme nuo vagiliaus savo arklį.

pinigus. Baime ji vel paeme ir jau norejo sest ant arkljo idant kuogreicziausei begt isz gir-rjos, kur vaidinasi, bet iszvy-do tuomtarpu maža mergaite kuri isztiesus rankeles ejo prie jo.

prie stalo, idant taipgi apsi-rupint kasdienine duona, nes beveik per visa diena buvo ne-valges. Mergaite papeneta pienu, paguldyta ant minkszto, szilto patalo uzmgio, o Jurgis pasi-szaukes in seklyczia moteri, parode jai pinigus, kuomi labai nusistebejo pati ir apsake jai viska, ka laikė slapybeje.

dymai žmogui neiszyriami, — patare iszmintngai Elzbie-ta. Tegul guli, gal paskirti jie tai sieratelei, kuria girrioje radai, o kuri sziadien daro mus laimingus.

TARADAİKA

Ne tik moteriu bet ir vyrų yra niekszu, Nuo visu atlikusiu ir netikusiu, Kaip man viena motere isz-kalbejo, Ir da iszkoliet prižadejo: O tu deduli, kad tave vilkai, Tu vis ant tu motereliu sakai, Kad jos szioκος tokios, Kad yra neszvartos ir mak-lakuotos, Bet tieji grycai kaip apsi-pacziuoja, Tai apie savo pacziules ned-boja, Nakezia po urvas valkiojesi, Po visas pabulkes trankosi, Už tai vyrucziai esate niekszi, Ir dideli isztvirkeliai. Jaigu jau apsipacziavai tai žiurekie, Nesivalkiok, geriesiu namie sedekie, Savo pacziule mylek, Namie su ja sedek, Gyvenima jai pasaldyk, Josios visame klausyk.

Tikra Magdalenos Istorija Mane paszauke pas ligoni ir pasake adresa. Gerai žinojan ta miesto dali kur gyveno tik didžiausios isztvirkelles, kurios net negali dienos laike pasirodyti gatveje nes visos yra "pa-žymetos." Szurpas per mane perejo. Kvietejas liepe kažko saugotis. Bet prisimines isz Evangelijos, kaip maloniai Kristus priglausdavo kiekvie-na nusidejeli, iszejan. Lyg paties Dievo suramintas perzengiau nusidejeles slenk-siti. Dvi dideles, bailios akys pa-žvelge in mane isz po juodu kaip anglis plauku, kurie drai-kesi apie rauszliu iszvagota veida. Man atrode kad ji man-es klausia: — Ka tu man atneszi: gy-venima ar mirti? — Dukte, asz ateinu vardan To, kuris yra pasakes: "Atei-ките pas mane visi kurie vargs-tate ir esate apsunkinti!" Szitie mano zodžiai, žadina pasiticketi Dievo gerumu ir gai-lestingumu, atvere nusidejeles lupas. Joz zodžiai maizsesi kar-tu su aszaromis ir giliais atsi-dusejimais. Joz gyvenimo isto-rija trumpa bet baisi. Jan try-likos metu patenka in nuside-jeliu rankas, kurios jan dau-giau jos nepaleido. Dabar jau 27 metai ir paskendus gri-kuose, guli mirties patale. Po trumpos jos kalbos insitkri-nau kad isz szios merginos akiu dabar liejasi tokios pat aszaros kurias liejo pirmoji Magdarena prie Jezaus koku, Ji nuplove savo duszia tikromis galesczio aszaromis. Po valandos tame pacziamo kambarelyje jau buvo atvykes Jezus Kristus, pasislepes duo-nos gabaleyje. Mažutis baltai apdengtas stalukas, pliuszta-lis kviepanziu geliu, dvi tyliai mirgsianczios žvakutes, tylios maldos zodžiai — dvelke mala-nia nuotaika kur dar taip neseni-ai, priesz valanda, pilnai vieszpatauo piktoji dvasia. Vargzes lupos, drebamos isz szirdingo dekingumo, kar-tojo kartu su kunigu: "Viesz-patvie, nesiu verta kad incitum po mano stogu bet tiktai tark zodi ir bus sveika mano du-zzia." Tie zodžiai jai buvo lyg suraminimo angelas, atskrides isz amžinosios Tevynes, kvies-ti in nauja gyvenima. Taip, to-je duszioje gyveno Jezus, Die-vo Sunus. Paskutinis patepimas. Tai balzamas, kuris visiszkai ja at-gaivino, kuris dar labiau sus-tiprino. Kai dar karta ja aplankiau, ji jau nepaleido isz savo ranku kryziaus. Ji žiurejo in verke, verke ne savo anksti pakirstos jaunystes bet už savo griekus, ji verke kad jai tiek mažai liko laiko daryti pakuta. Po triju dienu asz jau mel-džiausi prie jos grabo. Ja lan-ke "nusidejeliai ir nusideje-les." Jie stovej in drebejo. Leidžiant graba in duobe, stoji mirtina tyla ir asz, tuom pasinaudodamas, tariau kele-ta zodziu kuriuos užbaigiau: "Dekavojame Tau, o dan-giszkasis Teve, kad palikai mums brangu iszganymo žen-klą—Kryziu. Tas Kryzius Tau laimejo nauja Magdarena. O koks džiangsngas dangi isz vienos tokios nusidejeles da-rancijos atgaila!

12 ISTORIJS UŽ 25c Nedarykia skirtumo tarp vaiku miliekia visus ligai. Velniszkas kaziravimas. Jeszkojo tarnaitas o rado paczia. Stebuklinga kuczia, Kreslas. Nelaiminga karaliu ir ji vienteuke duktere. Nelabas vyras. Prakeikimas. Delegatai pas grafa. Užkeikta skripka. Del tu, ka keti-na antra karta apspacziuoti. Piktá Onuka. PREKE 25c. W. D. BOCZKAUSKAS - CO., MAHANÓY CITY, PA.

W. D. Boczkaukas-Co. Mahanoy City, Pa.

